

Redeșteptarea promisă și lucrarea lui Dumnezeu finalizată

Textul de memorat: „Fiți dar îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie. Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape.” (Iacov 5:7,8)

Misiunea de a predica Evanghelia în întreaga lume, în contextul mesajelor celor trei îngeri, poate părea imposibilă. Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea crește rapid, dar nu în același ritm cu populația globului. Există încă numeroase locuri în lume unde numele „adventist de ziua a șaptea” nu este cunoscut (și cu atât mai puțin mesajul nostru).

Realitățile acestea ne determină să ne punem câteva întrebări: Este oare posibil ca Evanghelia să fie predicată în toată lumea în generația aceasta? Se va face o descoperire uluitoare care va accelera într-un mod uimitor proclamarea mesajelor celor trei îngeri? Să nu uităm un lucru: lucrarea aceasta este a lui Dumnezeu și El o va îndeplini în mod indiscutabil. De asemenea, să ținem cont de faptul că am fost chemați să îndeplinim un rol crucial în această lucrare finală.

Puterea promisă

1. Care este marea făgăduință care însoțește Marea Trimitere din Matei 28:18-20? Ce înseamnă ea în mod practic? Ce speranță ne însuflă? De ce este importantă pentru noi?

Ucenicii nu au predicat Evanghelia prin puterea lor, ci prin puterea Domnului Hristos. Potrivit lui Pavel, la data aceea, Evanghelia fusese propovăduită oricărei făpturi de sub cer în numai câțiva ani (Coloseni 1:23). Deși unii pun la îndoială afirmația aceasta, nu există dubii că Evanghelia a avut un impact uriaș asupra societății din secolul I. Ea a schimbat fața lumii! Hristos le-a promis ucenicilor că avea să trimită peste ei „făgăduința Tatălui” și că aveau să fie „îmbrăcați cu putere de sus” (Luca 24:49). Mai târziu, El a adăugat: „Ci voi veți primi o putere, când Se va pogorî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului” (Faptele 1:8).

Misiunea este dificilă, dar făgăduințele lui Dumnezeu sunt certe. O astfel de făgăduință se găsește în Matei 24:14: „Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.” Proclamarea Evangheliei în toată lumea pare imposibilă într-adevăr, dar puterea lui Dumnezeu va trece peste orice obstacol. Înainte de revenirea Domnului nostru, fiecare om de pe planeta Pământ va avea ocazia de a auzi și de a înțelege solia despre dragostea și adevărul lui Dumnezeu (vezi Apocalipsa 18:1).

„Am văzut îngeri grăbindu-se încoace și încolo în cer, coborând către pământ și urcând apoi iarăși la cer, pregătindu-se pentru împlinirea unui eveniment important. Apoi, am văzut un alt înger puternic, însărcinat să coboare pe pământ, să-și unească glasul cu al celui de-a treilea înger și să dea putere și energie soliei sale. Slavă și o mare putere au fost date îngerului și, când a coborât, pământul a fost luminat de slava lui. Lumina care-l însoțea pe acest înger pătrundea pretutindeni.” – Ellen G. White, *Experiențe și viziuni*, p. 277

Dumnezeu va duce lucrarea la bun sfârșit. El va revărsa Duhul Sfânt cu multă putere și va realiza ceea ce omenește pare a fi imposibil.

Ce poți face în mod concret pentru oamenii din imediata ta apropiere ca să fii un martor mai eficient pentru Domnul, contribuind astfel la împlinirea făgăduinței din Matei 24:14?

Ploaia timpurie și ploaia târzie

Și în Vechiul, și în Noul Testament, apa este folosită ca simbol pentru Duhul Sfânt. Profetul Isaia consemnează astfel o făgăduință a Domnului: „Căci voi turna ape peste pământul însetat..., voi turna Duhul Meu peste sămânța ta” (Isaia 44:3). El utilizează aici paralelismul, un procedeu literar ebraic în care a doua

frază dintr-un pasaj lămurește înțelesul primei fraze. De asemenea, simbolismul apei apare la profetul Ioel. Dumnezeu promite să ude câmpiile țării și apoi declară: „După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură” (Ioel 2:28). Și Domnul Isus folosește simbolismul apei cu referire la Duhul Sfânt (Ioan 7:37-39).

2. Ce simboluri ale Duhului Sfânt apar în Ioel 2:21-24, 28-32 și Iacov 5:7,8? Cum putem afla care este semnificația lor?

În vremurile biblice, însămânțarea și aratul începeau în octombrie, după căderea ploilor timpurii, care făceau ca sămânța să germineze și ajutau lăstarii să răsară. Ploaia târzie venea la sfârșitul primăverii, ajutând la coacerea grânelor. Secerișul avea loc primăvara, iar strângerea fructelor, vara și toamna.

Dumnezeu folosește simbolismul ploii târzii și timpurii cu două sensuri. Ploaia timpurie a Duhului Sfânt a căzut peste ucenici la Cincizecime, în scopul lansării misiunii creștine. Ploaia târzie va fi revărsată peste biserica de la sfârșitul timpului, în scopul încheierii lucrării Sale pe pământ. Pe de altă parte, termenul „ploaie timpurie” se referă la lucrarea zilnică a Duhului lui Dumnezeu de convingere, de instruire, de călăuzire și de împuternicire a fiecărui credincios. Termenul „ploaia târzie” descrie înzestrarea specială oferită de Duhul Sfânt bisericii înainte de revenirea Domnului Hristos.

„Sub simbolul ploii timpurii și târzii, care cade în țările Orientului la vremea semănatului și a seceratului, profeții evrei au prevestit revărsare a darului spiritual asupra bisericii lui Dumnezeu într-o măsură extraordinară. Revărsarea Duhului Sfânt în zilele apostolilor a fost începutul ploii timpurii și rezultatele ei au fost minunate. [...] Dar, în preajma încheierii secerișului pământului, este făgăduită o revărsare deosebită a harului spiritual care va pregăti biserica pentru venirea Fiului omului. Această revărsare a Duhului este asemănată cu căderea ploii târzii și, în vederea acestei înnoite puteri, creștinii trebuie să înalțe cererile lor la Domnul secerișului «în timpul ploii târzii».” – Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, p. 54, 55

Condițiile revărsării ploii târzii

3. Ce ne spun textele următoare despre pregătirea necesară pentru primirea puterii Duhului Sfânt în plinătatea ei? Faptele 1:14; 3:18-20; 4:31; Zaharia 10:1; Psalmii 119:25; Ioan 6:63.

Scripturile ne invită să cerem Duhul Sfânt de la Dumnezeu (Luca 11:13). Ucenicii au crezut făgăduința Domnului Hristos, au așteptat și s-au rugat împreună să primească Duhul Sfânt (Faptele 1:8,14). Rugăciunea pentru Duhul Sfânt este necesară nu din cauză că Dumnezeu nu ar fi dispus să ni-L dea, ci din cauză că noi nu suntem pregătiți să Îl primim. Când ne rugăm împreună, Dumnezeu așează în inimile noastre o pocăință mai profundă și ne aduce la o unitate și o părtășie mai strânsă unii cu alții. Rugăciunea și studiul Bibliei ne pregătesc mintea pentru a fi sensibilă la lucrarea Duhului Sfânt în viața noastră.

4. Care este urmarea naturală a reînnoirii spirituale? Unde ne conduc redeșteptarea și reforma? Psalmii 51:10-13; Faptele 4:13,20; 5:33; 8:4.

Redeșteptarea spirituală și reforma autentică ne conduc la dorința înflăcărată de a da mărturie. Când inimile noastre sunt pline de recunoștință pentru tot ce a făcut Domnul Isus pentru noi, vom spune la fel ca Petru și Ioan: „Căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit” (Faptele 4:20). Revărsarea Duhului Sfânt prin ploaia timpurie în Ziua Cincizecimii i-a împuternicit pe ucenici să dea mărturie cu succes. Mărturia lor era atât de influentă, încât mulțimea din Tesalonic striga întărită: „Oamenii aceștia, care au răscolit lumea, au venit și aici” (Faptele 17:6).

Revărsarea Duhului Sfânt din Ziua Cincizecimii i-a făcut pe ucenici capabili să fie niște martori formidabili înaintea celor din generația lor și, în același fel, revărsarea Duhului Sfânt prin puterea ploii târzii îi va da Bisericii lui Dumnezeu puterea de a ajunge în toată lumea în ultima generație. Pentru ca biserica să-și încheie misiunea sa deosebit de urgentă și de importantă este necesară această ploaie târzie, iar Dumnezeu o va da din abundență.

Primii ucenici au „răscolit lumea” cu predicile și cu mărturia lor. De ce nu se spune același lucru și despre noi?

Botezul cu foc

În Vechiul și în Noul Testament, pentru a evoca lucrarea Duhului Sfânt, există o varietate de simboluri: apa, vântul, untdelemnul. Ioan Botezătorul adaugă la acestea o imagine nouă: focul (Matei 3:11; Luca 3:16).

Mulți interpretează greșit cuvintele lui Ioan. Textul nu spune: „El vă va boteza cu Duhul Sfânt sau cu foc”, ci: „El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc”. Ultima parte a frazei („și cu foc”) lămurește prima parte („vă va boteza cu Duhul Sfânt”). Botezul Duhului Sfânt este totuna cu botezul cu foc. În Noul Testament, cuvântul *botez* este utilizat de optzeci de ori și se referă la cufundarea completă sub apă.

5. Ce semnifică focul în următoarele pasaje biblice? Exodul 3:2-4; 24:17; 1 Împărați 18:24; Maleahi 3:2,3; Faptele 2:1-4; Evrei 12:29.

Focul este simbolul slavei, al prezenței și al puterii lui Dumnezeu manifestate prin lucrarea Duhului Sfânt. A fi botezat cu foc înseamnă a fi cufundat în slava prezenței lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt, cu scopul de a da mărturie prin puterea Sa. Moise a venit în prezența Domnului, reprezentată de rugul în flăcări, și apoi a dat mărturie înaintea lui Faraon. Ilie a dat mărturie înaintea lui Israel pe muntele Carmel – prezența divină S-a manifestat prin focul coborât din cer. În Ziua Cincizecimii, deasupra ucenicilor au coborât niște limbi ca de foc, iar ei au fost făcuți în stare să dea mărturie vorbind în limbi care până atunci le fuseseră necunoscute. Botezul cu Duhul Sfânt înseamnă cufundarea totală în prezența și puterea lui Dumnezeu în vederea unei mărturii eficiente spre slava Sa. În ultimele zile ale istoriei lumii, poporul lui Dumnezeu va primi botezul prezenței Sale, va fi umplut cu puterea Sa și va fi trimis să dea mărturie despre slava Sa în lume. Pământul se va umple de slava lui Dumnezeu: „Căci pământul va fi plin de cunoștința slavei Domnului, ca fundul mării de apele care-l acoperă” (Habacuc 2:14). În viziune profetică, Ioan a văzut că un înger a coborât din cer și „pământul s-a luminat de slava lui” (Apocalipsa 18:1).

Prin puterea Duhului Sfânt, slava lui Dumnezeu (caracterul Său iubitor) va fi descoperită înaintea lumii și a universului. Fiecare om de pe planeta aceasta va avea prilejul de a auzi și de a înțelege mesajul lui Dumnezeu din ultimele zile.

Cum poți descoperi slava lui Dumnezeu (caracterul Său) în cercul tău de prieteni și de cunoscuți? Ce presupune aceasta din partea ta?

Sfârșitul mării lupte

Toată cartea Apocalipsa poate fi rezumată la o singură frază: *Isus câștigă, Satana pierde.*

6. Citește Apocalipsa 12:17; 17:13,14; 19:11-16. Care este mesajul principal al acestor pasaje?

Avem aici o veste bună: același Isus care l-a înfrânt pe Satana pe cruce, va veni încă o dată, va zdrobi puterile iadului și va pune capăt răului pentru totdeauna (Apocalipsa 19:19-21; Ezechiel 28:18,19). Răul, sărăcia și epidemiile, boala și suferința, haosul și crima, lacrimile și moartea nu vor avea câștig de cauză. Dumnezeu va birui!

Până atunci, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt fac tot posibilul pentru a ajunge la toți oamenii. Inima lui Dumnezeu tânjește după copiii Săi pierduți. În curând, atât prin cuvinte, cât și prin fapte, poporul Său îi va descoperi lumii harul uimitor al lui Dumnezeu și adevărul Său.

Este de așteptat ca Satana să facă tot ce îi stă în putință pentru a se opune acestei mărturii. Atunci, lumea va intra în criza finală. Domnul Isus va revărsa Duhul Sfânt în puterea ploii târzii, iar lucrarea lui Dumnezeu pe pământ se va încheia.

„Slujitorii lui Dumnezeu, cu fețele luminate și strălucind de consacrare sfântă, se vor grăbi din loc în loc pentru a vesti solia din cer. Prin mii de glasuri, pe tot pământul, va fi dată avertizarea. Se vor face minuni, bolnavii vor fi vindecați și semne și minuni îi vor însoți pe credincioși.” – Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 612

Lucrarea lui Dumnezeu se va încheia. Isus va reveni. Cerul și pământul vor tresălta de bucurie. Cea mai înaltă prioritate a vieții noastre este primirea zilnică a harului lui Dumnezeu în inimă și rugăciunea ca Duhul Său Sfânt să ne facă după asemănarea Sa (1 Ioan 3:1-3).

Lumea noastră se prăbușește. Există vreun lucru mai important decât să-L primim pe Domnul Isus în inimă și să cerem cu stăruință, nu numai personal ci împreună, ca biserică, redeșteptarea și reforma atât de necesare? Ce s-ar întâmpla dacă inimile noastre ar fi cu totul predate Lui și dacă ne-am dedica în întregime răspândirii Evangheliei?

Studiu suplimentar

„Solia va fi transmisă nu atât de mult prin argumente, cât prin convingerea profundă produsă de Duhul lui Dumnezeu. Argumentele au fost prezentate. Sămânța a fost semănată, iar acum va răsări și va aduce rod. Publicațiile distribuite de misionari și-au exercitat influența, totuși mulți a căror minte a fost impresionată au fost împiedicați să înțeleagă pe deplin adevărul sau să-i dea ascultare. Acum, razele de lumină pătrund pretutindeni, adevărul este văzut cu claritate, iar copiii sinceri ai lui Dumnezeu rup legăturile care i-au ținut strâns. Relațiile de familie și legătura cu biserica nu-i mai pot trage înapoi acum. Adevărul este mai valoros pentru ei decât orice. În ciuda forțelor unite împotriva adevărului, un mare număr de oameni vor lua poziție de partea Domnului.” – Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, p. 612

Întrebări pentru discuție

1. În paragraful de mai sus, Ellen White scrie: „Mesajul va fi transmis nu atât de mult prin argumente, cât prin convingerea profundă produsă de Duhul lui Dumnezeu.” Discutați în cadrul grupei despre semnificația acestei afirmații. Ce nu înseamnă ea? În definitiv, mesajul nostru este unul foarte logic și foarte corect și se sprijină pe niște argumente foarte puternice. Cum să înțelegem atunci afirmația de mai sus?
2. Ce aplicație spirituală au făgăduințele date de Dumnezeu poporului Său din Vechiul Testament în dreptul bisericii Sale de astăzi? Deuteronomul 11:13-18; Osea 6:1-3; 10:12.
3. Dr. Stephen Hawking, unul dintre cei mai mari oameni de știință ai lumii, a declarat că ideea existenței unei vieți după moarte este „o poveste pentru cei speriați de întuneric”. Ce ne spune această declarație despre cât de important și plin de speranță este mesajul nostru pentru o lume care nu-L cunoaște pe Dumnezeu și nici dragostea Sa?
4. Noi nu știm când va veni Isus, dar vrem să vină ca să pună capăt acestei lumi bolnave de păcat și să inaugureze o lume nouă. Din acest motiv, credem că reforma și redeșteptarea sunt esențiale pentru noi, ca popor. Tot din acest motiv, conducătorii bisericii fac apel la redeșteptare și la reformă. Dar ele nu se vor realiza decât prin lucrarea Duhului Sfânt în inimile noastre, iar Duhul Sfânt nu va putea lucra la inimile noastre până când nu vom lua decizia conștientă de a ne preda cu totul lui Dumnezeu. În ce măsură ne încurajăm unii pe alții să ne pregătim pentru lucrarea Duhului Sfânt în viața noastră?